

Pusztai Varga Ildikó

Őszi képek

*kisütött a nap
felragyognak a nyírfák
kései mosoly*

*illik az édes
peregnek a mazsolák
eleven napfény*

*füstölgő kertek
felfoszló vágyakozás
megölel az est*

*kutyaugatás
tehetetlen udvarok
feljajdul a csend*

Téli Finnország

*a félhomályba nyitott
derengés melege,
a reggeli kávé tűnődő forrósága
s a nedvesen tiszta
sziklák hideg éle
talán az anyaméh titka
az óvatos várakozásban*

a téli Finnország

Ha

*ha azt hiszed,
megint a semmiről beszélnek,
s nincs értelme a hangoknak,
ereszkedj l a s s a n
kisszékedre
tépj egy fűszálat
és nézz szembe egyenként
a SZAVAKkal,
ahogy nagyapád egykor
a puskacsővel*

nincs hiába